

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul XI, Nr. 518

Vineri 15 mai 1959

8 pagini 25 bani

Producția a doua școală

Lumea minunată a științei și tehnicii, cu cele mai noi și mai mărețe cuceriri ale ei, li se dezvăluie vastă, într-o lumină puternică, elevilor din școlile de cultură generală care fac practica în uzine, în fabrici, pe ogoare. Pretutindeni ei află lucruri noi și deosebit de interesante din domeniul mecanicii, automatizării, chimiei.

Profesorii de matematică, fizică, chimie, științe naturale de la școlile de cultură generală, ai căror elevi fac practică în producție, mărturisesc cu bucurie că niciodată nu a existat un asemenea interes pentru însușirea cunoștințelor teoretice, orientat către problemele cele mai însemnate ale lecțiilor, asemenea posibilități de fixare temeinică a cunoștințelor, ca în prezent. Tinerii din școli cer explicații asupra proceselor tehnologice pe care le văd în fabrici și uzine, pun probleme care se referă la cele mai noi descoperiri științifice și tehnice. La bibliotecile școlilor, ale cluburilor etc. sînt tot mai des solicitate de către elevi lucrări cu caracter tehnic și științific în care ei caută răspuns la problemele pe care și le pun în legătură cu o seamă întreagă de activități desfășurate în uzine și fabrici. Toate acestea nu rămîn, desigur, fără rezultate asupra situației la învățatură. O dată cu interesul pentru știință și tehnică, ca urmare a studiului mai aprofundat, crește și numărul notelor bune.

Acest fenomen este firesc. Producția nu este pentru elevi numai o școală a activității practice, ci și un izvor de noi cunoștințe, un imbold pentru aprofundarea cunoștințelor acumulate în școală.

Deseori, în timpul cînd elevii se află în atelierul strungului sau a bancului de lucru, pe ogoare sau la S.M.T., poți asista la discuții deosebit de interesante. Mulți elevi care fac practică la Atelierele „Grivița Roșie”, de pildă, au manifestat interes pentru metodele de tăiere rapidă la strung. Ei au aflat din răspunsurile muncitorilor și maștrilor că tot secretul stă în geometria cuțitului, că unghiul de tăiere, care era înainte pozitiv, este acum negativ și în felul acesta i s-a mărit mult rezistența la turații mari. De îndată elevii au și căutat să adîncească diferite noțiuni din geometrie, pentru a înțelege cît mai bine fenomenul pe care l-au întîlnit.

Iată cum, pentru înțelegerea unei probleme practice de muncă, elevii au fost stimulați să-și însușească noi cunoștințe teoretice. Și asemenea exemple sînt nenumărate. Ca să înțeleagă cum se efectuează o strujire conică, elevii au aprofundat noțiunile de trigonometrie. Lucrînd la turnătorie sau la secția de tratamente termice, și au îmbogățit cunoștințele referitoare la structura metalelor, la cele mai importante capitole din căldură. Astfel, elevii se conving tot mai mult că munca în producție nu este numai o problemă de îndemînare și deprindere, ci este strîns legată de stăpînirea temeinică a numeroase cunoștințe de specialitate, deschide drum larg pentru cunoașterea aprofundată a științei și tehnicii.

Cît de mult stimulează munca practică dorința elevilor din școlile de cultură generală de a-și însuși noi cunoștințe, de a-și lărgi orizontul tehnic și științific, se vede și în activitatea cercurilor tehnice din multe școli. Elevii școlilor medii „Nicolae Bălcescu” din Craiova și „Aurel Vlaicu” din București, care fac practică în ateliere ale căilor ferate, studiază îndaproape la cercurile lor problemele științifice pe care le ridică mărirea randamentului locomotivelor, creșterea puterii de tracțiune etc.; elevii școlilor medii din Galați și Turnu Severin, care fac practica pe scutiere navale, se preocupă de tehnica nouă în sectorul construcțiilor de nave; cei din Birlad, care fac practică în atelierele Fabricii de rulmenți, se ocupă intens de tehnologia de fabricație a acestor importante piese.

La rîndul ei, practica în gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective a trezit în rîndurile elevilor din școlile sătești un deosebit interes pentru studierea structurii plantelor și a stadiilor de dezvoltare a a-

Numeroși elevi ai clasei a XI-a de la Școala medie „Aurel Vlaicu” lucrează cu drag în atelierele Complexului C.F.R. „Grivița Roșie”. Iată-i de pildă pe elevii Alexandru Zaru și Nicolae Tudor, primind ultimele indicații de la profesorul-maistru și de la maestrul de secție, înainte de a trece să execute o piesă la strung.

cestora, pentru metodele de îmbunătățire a soiurilor de cereale și plante industriale, pentru metodele de ridicare a productivității solului etc. Elevii școlilor de 7 ani din comuna Bucinișu, raionul Caracal, din Siliștea-Bălești sau din Cogealac-Constanța, de exemplu, au pornit să desfășoare o adevărată muncă de cercetare științifică cu privire la cele mai productive metode de semănat, la influența diferitelor îngrășăminte chimice asupra dezvoltării plantelor, la importanța folosirii răsadnițelor și ghivecelor nutritive, la refacerea structurii solului prin asolamente.

Aprofundarea problemelor științifice și tehnice legate de problemele concrete ale practicii desfășurate de elevii școlilor de cultură generală în întreprinderi și pe ogoare, reprezintă un pas hotărîtor în stimularea interesului tinerilor pentru activitatea din toate ramurile științei și tehnicii. Dorința elevilor de a adînci cît mai mult cunoștințele științifice legate de procesele tehnologice din întreprinderile în care își fac practica a determinat conducerea multor fabrici și uzine să organizeze pentru elevi cursuri predate de ingineri și tehnicieni. Astfel de cursuri au organizat, bunăoară, Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie” și uzinele „Steaua Roșie” din București, Atelierele C.F.R. „Ilie Pîntilie” din Iași etc. Aici li se dau elevilor explicații amănunțite cu privire la tehnologia și metodele de muncă folosite, la problemele economice ale producției, la caracteristicile principalelor produse ale fabricii sau uzinei.

Legătura permanentă, nemijlocită, a elevilor cu viața de producție a lărgit mult interesul tinerilor și pentru cunoașterea problemelor economice. Importanțele inițiative ale oamenilor muncii din întreprinderi pentru traducerea în viață a politicii economice a partidului și guvernului le sînt acum cunoscute elevilor nu numai din ceea ce le spun profesorii sau din presă, ci și în mod nemijlocit, din munca întreprinderii sau a gospodăriei agricole unde fac practică.

Arătînd tinerilor cît de bogat, de nesecat izvor de cunoștințe este practica construcției socialiste, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej spunea în cuvîntarea rostită la cea de-a II-a Conferință pe țară a Uniunii Asociațiilor Studențești din R.P.R. „Drumul cel mai sigur spre

(Continuare în pag. 7.a)

Fata în fata

O comparație se impune. Și o judecată. O aspră judecată. Întreaga politică culturală a regimului burghezomozieresc se descoperă ca în lumina unui far puternic. Nu era numai indiferență față de valorile care lincezeau sau se stingeau fără urmă în sinul poporului, dar și o voită, conștientă persecuție pentru tot ce constituia o amenințare de răzvrătire în zburcirile de creație care răsturnau ordinea stabilită. Ordinea stabilită pentru liii poporului de tagma jeluitorilor, de la rege pînă la jandarmi, era că învățătura multă otrăvește sufletul omului și-l dezgustă de munca pămîntului.

Cursivul publicat în „Gazeta învățămîntului” sub semnătura prof. Silvestru Patîja despre pionierul Gheorghe Badiu, micul ornitolog, elev în clasa a VI-a a Școlii de 7 ani nr. 6 din Sibiu, ne-a readus în amintire pe Niculăiță Minciună, feciorul jăranului Andrei Grozescu din nuvela lui I. Brătesc-Voinesți. Și Niculăiță Minciună era un băiat cu tragere de inimă la învățatură. În toate clasele primare a luat tot premiul I. La slîrșitul școlii, domnul învățător a socotit că e păcat ca așa băiat cu tragere de inimă la învățatură să nu meargă mai departe. Dar bietul taică-său ve-

dea că munca lui și a Stanel, nevastă-si, n-avea nici un spor pentru casa lui împovărată de patru copii. Cînd a auzit și pe arendaș, conu'Epaminonda, că învățătura multă mai rău otrăvește sufletul omului, că țere cheltuială mare și dezgustă pe om de munca cîmpului și că, pe deasupra, Niculăiță poate jeși un apelpisit și un derbedeu de să sperie comuna, s-a lăsat păgubaș, așa că Niculăiță a rămas acasă, la munca cîmpului. Dar lîrea lui iscoditoare, spiritul lui creator nu-i dădea pace și, în netrebnicia întocmirii de atunci a lucrurilor, cum mărturisește autorul, i-au prilejuit o viață plină de amărăciuni: urecheală de la taică-său pentru că își pierduse o jumătate de zi uitîndu-se cum mînceau ori cum își făceau goșoșile viermii de mătase, bătaie pentru că — în vremea cînd el urmărea o gînganie — boii pe care era trimis să-i păzească intraseră într-o holdă a vecinului. Ceea ce era mai greu de răbdat era batjocura. Și Niculăiță, ca și pionierul Gheorghe Badiu, era înzestrat cu spirit de observație și sta ore întregi la pîndă. De două ori se întîmplase să vadă pe cîmp cum un bă-

PETRE DRAGOIESCU
președintele Consiliului superior al Școlilor

(Continuare în pag. 8)

Probleme de matematică și fizică legate de viață

Insușirea temeinică a matematicii și fizicii implică rezolvarea de către elevi a unui mare număr de probleme. Conținutul acestor probleme trebuie să exprime în mod concret legătura dintre cunoștințele predate elevilor și practica producției industriale și agricole.

Multe cadre didactice de specialitate folosesc pe scară largă metoda compunerii de probleme cu date luate direct din producție. Este de remarcat în această privință inițiativa profesorilor de matematică de la școlile din orașul Ploiești. Aici, sub îndrumarea filialei locale a S.S.M.F., s-a constituit un colectiv care lucrează la elaborarea unei culegeri de probleme al căror conținut să reflecte realizările și perspectivele uzinelor și rafinăriilor din localitate, precum și realizările din sectorul socialist al agriculturii. Comisiile metodice sprijină acest colectiv, punându-i la dispoziție numeroase date din producție.

Conținutul problemelor care vor fi incluse în culegere este strins legat de programele de învățământ la matematică și fizică. Astfel, pentru a se ilustra capitolul „Grafice” din programa de matematică a clasei a VI-a, de exemplu, se culeg date cu privire la creșterea producției industriale în întreprinderile din localitate pe o anumită perioadă, precum și date care să reflecte creșterea sectorului socialist al agriculturii din regiune în perioada 1955—1959.

Ca aplicații asupra cunoștințelor primite de elevi la capitolul „Procente” se elaborează un mare număr de probleme din care să rezulte dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii în regiune și în întreaga țară. Se urmărește ca, prin date concrete bine alese și cuprinse în textul problemelor, să se scoată în evidență ajutorul dat țărănimii muncitoare de către stațiunile de mașini și tractoare pentru sporirea producției agricole și, îndeosebi, să se sublinieze superioritatea gospodăriei colective față de gospodăria individuală.

PATRONAREA ȘCOLII de către întreprindere ÎȘI ARATĂ ROADELE

În ultimii ani, Școala medie nr. 1 din Carei a obținut succese remarcabile în educarea și instruirea elevilor, în pregătirea lor pentru muncă, pentru producție. Aceste succese se datoresc în mare măsură sprijinului primit de cadrele didactice din partea Stațiunii de mașini și tractoare din Carei, care la propunerea organizației sindicale, a luat școala sub patronarea sa. S.M.T.-ul a donat școlii diferite mașini agricole iar tehnicienii săi i-au familiarizat pe elevi cu construcția și conducerea acestor mașini. Totodată, tehnicienii de la S.M.T. au ajutat cadrele didactice în ceea ce privește organizarea și conducerea practicii elevilor în ateliere și pe câmp, în efectuarea lucrărilor pe lotul experimental etc.

În vacanțe, elevii școlii au efectuat cîte 2—3 zile de practică în atelierele S.M.T.-ului și pe terenurile gospodăriilor agricole din comunele Sanislău, Tirianu, Moltinul Mic etc. Ei vizitează des atelierele S.M.T.-ului și culturile agricole și participă efectiv la diferite lucrări de demontare și montare a mașinilor, ca și la repararea unor mașini și unelte.

Toate acestea i-au făcut pe elevi să îndrăgească mult profesiunea de mecanic agricol. Între școlari și muncitorii s-au legat prietenii strînse și sincere. Tinerii tractoriști le-au împărtășit cu drag elevilor cunoștințele lor, au avut o atitudine plină de grijă față de ei, i-au îndrumat cu multă pricepere.

Ca un rezultat deosebit de valoros al practicii elevilor în producție li constituie faptul că mulți dintre ei au învățat să conducă tractorul. Numeroși

elevi stăpinesc de pe acum meseria de tractorist. Spre exemplu, eleva Florica Rațiu din clasa a X-a, fiică de colectivist, cunoaște și conduce bine tractorul M.T.Z. cu plug suspendat și tractorul I.A.R. cu plug „Ilie Pintilie”. Ea și-a lăsat practica sub conducerea tractoristului Vasile Cimpianu, șef de brigadă, care a caracterizat-o astfel: „lucrează bine, fiind independentă pe tractor. A executat bine arăturile pe terenul gospodăriei agricole colective „1 Mai” din comuna Moltinul Mic. Este calmă și stăpînește bine comenzile și mașina”. Florica Rațiu lucrează cu multă plăcere pe tractor și simte o atracție deosebită pentru munca cu mașinile agricole.

Interes pentru munca agricolă arată și elevul Ioan Sălăjan, din clasa a IX-a. Fiind ajutat cu răbdare și pricepere de tractoriștii Martin Schuler și Andrei Peter, el a învățat meseria de tractorist, știe să conducă bine tractorul I.A.R. 22. La rîndul lui, elevul Vasile Popa din clasa a X-a conduce bine tractoarele I.A.R. și K.D. 35. El a arat cu tractorul o suprafață de 5,20 ha pe terenul gospodăriei agricole colective din comuna Tirianu. Și asemenea elevi, care se simt atrași de această muncă, sînt încă mulți în școală.

Contactul direct cu munca, cu muncitorii le-a deschis elevilor perspective minunate de viitor. Mulți dintre ei doresc să devină, după absolvirea școlii, mecanici agricoli, să contribuie la înflorirea agriculturii în regiune.

În legătură cu aplicațiile la capitolul „Mărimi proporționale” se elaborează probleme care arată cum este retribuită munca colectivității, proporțional cu zilele de muncă (cu calitatea și cantitatea muncii).

Ca aplicații ale cunoștințelor despre arii și volume se lucrează probleme cât mai variate. De exemplu, o serie de probleme, din producția medie la ha a unor cereale și su prafața cultivată, cer să se calculeze numărul și capacitatea silozurilor cilindrice, cubice etc. necesare însilozării cerealelor respective.

Profesorii de fizică lucrează la elaborarea de probleme al căror conținut va exprima aplicațiile fenomenelor fizice la procesul de producție ce are loc în întreprinderile din localitate. O mare importanță este acordată industriei petrolifere. Problemele pe această temă urmăresc lămurirea elevilor asupra unor procese cum sînt: schimbarea stării de agregare a corpurilor, distilarea, distilarea fracționată etc. În totalitatea lor, problemele vor da elevilor o privire generală asupra întregului proces de producție din rafinării, începînd de la extracția fișeiului și pînă la separarea diferitelor produse finite: uleiuri, benzine, categorii de petrol etc.

Nu sînt neglijate nici problemele al căror conținut exprimă principiile de funcționare a unor motoare prin prisma randamentului lor. De asemenea, multe probleme urmăresc înțelegerea de către elevi a proprietăților corpurilor solide și, mai ales, înțelegerea practică a diferitelor metode de prelucrare a metalelor.

Inițiativa profesorilor de matematică și fizică din orașul Ploiești de a elabora probleme cu date luate direct din producție trebuie extinsă, deoarece organizarea muncii în acest sens este garanția asigurării conținutului just al problemelor.

F. SILVESTRU,

Ținuta elevilor, ordinea și curătenia care domnesc în această clasă a Școlii de 7 ani nr. 40 din Capitală arată că postul sanitar de aici merită cu adevărat steagul de colț sanitar fruntaș.

Aprorape de producție

Profesorii de fizică și chimie de la Școala medie nr. 10 „Zoja Kosmodemianskaia” din București caută să folosească larg multiplele posibilități pe care le oferă vizitele în întreprinderi pentru a realiza o cât mai strînsă legătură a predării cu problemele producției.

Vizitele sînt organizate pe baza unei tematici cuprinzînd probleme din programa de fizică și chimie și constituie o recapitulare și o adîncire a acestor probleme prin intermediul legăturii directe cu producția.

Astfel, o serie de teme ce se predau în cadrul programei de fizică la clasa a VIII-a — ca de exemplu mișcarea circulară, transmiterea mișcărilor prin frecare, roți dințate și curele — au fost exemplificate practic cu ocazia unor vizite organizate cu elevii la Întreprinderea de material didactic din Capitală. Elevii au putut observa aici cum funcționează cutia de viteze la strung, sistemul de transmitere a mișcării la freză, raboteză, burghiu mecanic etc. Ei au urmărit totodată cum se realizează schimbarea sensului unei mișcări, înțelegînd astfel care este rostul practic al roților dințate și al curelelor de transmisie.

La fel, în ceea ce privește chimia, s-a organizat după predarea unor teme o vizită la laboratorul uzinelor „Vasile Roaită” dîndu-se elevilor din clasele a VIII-a posibilitatea să verifice importanța practică a cunoștințelor studiate de ei. Elevii au efectuat aici o serie de experiențe legate direct de procesul de producție — de exemplu analiza cantitativă a carbonului, sulfului și a altor elemente care intră în componența oțelului și fontei. Efectuînd analiza cantitativă a sulfului, elevii au urmărit transformarea bioxidului de sulf provenit din arderea spanului de oțel sau fontă prin dizolvare în apă, oxidarea acestuia în acid sulfuric, neutralizarea acidului sulfuric cu hidroxid de sodiu în prezența unui indicator. Astfel, printr-o analiză volumetrică s-a determinat direct cantitatea de sulf. Printr-un procedeu asemănător s-a

analizat și carbonul. Elevii au observat că multe substanțe și aparate ca exicatorul, biureta, pipeta, catalizatori, indicatori etc., întîlnite în laboratorul școlii se folosesc pe scară largă în industrie. Acest lucru a stimulat mult interesul lor pentru studiul chimiei.

În general, vizitele în întreprinderi și lucrările la care se participă în cadrul acestora fac să crească interesul elevilor pentru practică, dorința lor de a cunoaște aplicațiile problemelor teoretice studiate de ei la lecțiile de fizică și de chimie.

O altă formă de activitate folosită la Școala „Zoja Kosmodemianskaia” pentru realizarea legăturii cunoștințelor teoretice cu producția este orientarea tematicii cercurilor de elevi spre problemele practice. Unele ședințe ale cercului tehnic al elevilor se desfășoară chiar în întreprinderi. Bunăoară una dintre aceste ședințe a avut loc la Întreprinderea de material didactic, în secția de sticlărie, unde elevii au avut posibilitatea să efectueze îndoirea, subțierea, perforarea, tăierea, suflarea și lipirea sticlei. O altă ședință a cercului — a cărei temă privea un sir de reacții chimice care au loc în galvanoplastie, nichelaj, cromaj etc. — s-a bazat pe cunoștințele obținute de elevi într-o vizită anterioară la I.M.D. în secția de nichelaj. Elevii au executat lucrări de laborator frontale, prin care au înțeles cum se petrece în practică fenomenul de disociere electrolitică, înlocuirea ionului de cupru prin fier și zinc, a ionului de mercur prin cupru, a celui de argint prin mercur etc. Tot cu această ocazie elevii au ascultat referatele „Disociația electrolitică” și „Citeva întîmplări din viața electronului”, lărgindu-și cunoștințele primite în lecțiile de chimie.

Dînd elevilor prilejul să vadă cum se aplică în practică cunoștințele lor teoretice din domeniul fizicii și chimiei, vizitele în întreprinderi constituie un mijloc important de a-i familiariza cu problemele producției, de a-i orienta spre activitatea practică.

Prof. O. ROȘEANU

ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI

Comisia profesorală de limba romină de la Școala medie cu limba de predare maghiară nr. 3 din Satu Mare desfășoară o bogată activitate. Generalizînd în școală metodele bune de predare a limbii romine, comisia a recomandat folosirea largă a metodei conversației, a schemelor pentru studierea fenomenelor gramaticale etc.

Colaborarea membrilor comisiei cu profesorii de limba maghiară în vederea predării comparative

a unor fenomene gramaticale contribuie de asemenea la o mai conștientă înțelegere a cunoștințelor de către elevi.

La însușirea temeinică a limbii romine contribuie și formele de activitate în afara clasei, cărora membrii comisiei metodice le acordă o mare atenție. Așa sînt, de exemplu, consultațiile, activitatea în cadrul cercului de limba și literatura romină, organizarea unor expoziții de caiete ale elevilor, orga-

nizarea unui concurs „Drumeții veseli” etc.

În centrul preocupărilor comisiei stau acum problemele privitoare la organizarea judicioasă a recapitulării materiei, la melodia desfășurării lecțiilor recapitulative, la justa verificare și notare a cunoștințelor elevilor.

MAXIMILIAN BOROS
Satu Mare

Ca semn de înaltă prețuire a eroismului uteciștilor, la Școala de 7 ani din comuna Săcelu,

raionul Novaci, s-a organizat un colț U.T.C. Aici au fost așezate portretele ale luptătorilor uteciști din ilegalitate.

Cu prilejul organizării colțului U.T.C., învățătorii și diriginții au vorbit pionierilor și elevilor despre viața și lupta eroilor uteciști, care constituie pentru tineretul de azi un măreț exemplu al dragostei față de partid și față de clasa muncitoare.

Inv. E. CİNTEZA

Alegerea drumului în viață

Orientarea noilor absolvenți ai școlii elementare de 7 ani și ai școlii medii potrivit cu calitățile lor fizice și intelectuale, cu înclinațiile și dorințele lor, spre acele sectoare care răspund cel mai mult cerințelor construcției socialiste este una din cele mai importante și mai actuale probleme ale muncii din școli în această etapă. Redacția noastră s-a adresat unor pedagogi cerându-le să-și spună cuvântul în legătură cu această problemă. Dăm mai jos articolele lor.

CRITERIUL PRINCIPAL — NEVOILE ECONOMIEI NAȚIONALE

Cel 26 de elevi din clasa la care lucrez ca dirigintă — clasa a VII-a de la Școala de 7 ani din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu — sînt în marea lor majoritate fii de țărani colectivizști. Convinși de succesele ce le va obține an de an agricultura colectivizată, majoritatea părinților doresc să-și îndrepte copiii spre profesiunile agricole, înscriindu-i în școli agricole și de meserii. Astfel problema orientării profesionale în cele mai multe cazuri va fi rezolvată ușor datorită sprijinului pe care școala îl primește de la părinții elevilor.

Sînt însă și unele cazuri în care a fost necesară intervenția activă a școlii — și îndeosebi a mea, ca dirigintă — pentru a îndruma pe unii elevi. A fost nevoie în aceste cazuri să mă ocup serios de lămurirea părinților în primul rînd. Cu asentimentul părinților lor, o serie de elevi din clasa mea și-au manifestat dorința de a se înscrie la școlile de meserii ce pregătesc cadre pentru deservirea populației. De ajuns de mulți voiau să se iacă, bunăoară, croifori. În raionul nostru, însă, sînt necesare mai ales cadre calificate pentru unitățile agricole socialiste. De aceea, lăsînd cițiva elevi să se îndrepte spre școlile de meserii care pregătesc cadre pentru deservirea populației — deoarece este nevoie în raion și de asemenea cadre, dar în număr mai redus — i-am îndrumat pe ceilalți spre școlile care pregătesc tractoriști, brigadieri de cîmp, briga-

dieri pentru fermele zootehnice etc.

Cu sprijinul conducerii școlii și al întregului colectiv didactic, am căutat să găsească metodele cele mai potrivite pentru a populariza în rîndul viitorilor absolvenți ai clasei a VII-a școlile agricole de la Giurgiu, din comunele Băneasa și Arsachi, pentru a-i informa asupra perspectivelor pe care le au urmînd aceste școli. În acest scop am organizat o vizită cu elevii la Școala agricolă din comuna Arsachi, pentru ca ei să vadă concret ce meserii pot învăța în această școală și care sînt condițiile de viață ale elevilor ei. Pentru a-i face să înțeleagă și mai bine perspectivele ce se deschid în fața absolvenților școlii agricole, îi voi duce pe elevii mei în unitățile agricole socialiste, arătîndu-le aspecte din activitatea acestora la locul de producție.

Paralel cu munca pe care o duc în rîndurile elevilor, mă preocup și de îndrumarea părinților lor, ajutîndu-i prin discuții individuale să aleagă cel mai bine școala agricolă sau de meserii la care să-și înscrie copiii, arătîndu-le care sînt, după părerea școlii, profesiunile în care aceștia vor da cele mai bune rezultate.

LUCIA APOSTOL
diriginta clasei a VII-a
de la Școala de 7 ani
din comuna Gogoșari,
raionul Giurgiu

Centrul școlar agricol și zootehnic nr. 1 din Turda este unul dintre cele mai mari centre de acest fel din țară. În cele 4 școli care funcționează în cadrul grupului — două de mecanici și două de maștri — se pregătesc cadre specializate pentru sectorul socialist al agriculturii. Elevii grupului școlar au la dispoziție un internat cu dormitoare spațioase, o bibliotecă cu peste 5.000 de volume (lucrări de specialitate și literatură), o cantină pentru 160 de persoane etc. În colțul: Biblioteca Centrului școlar agricol nr. 1 din Turda.

TOT MAI MULȚI ELEVII SE ÎNDREAPTĂ SPRE PRODUCȚIE

De curînd, la Grupul școlar minier din Petroșani, cel mai mare centru de pregătire a cadrelor pentru industria minieră din țara noastră, a avut loc o manifestare care tinde să devină tradițională: Ziua școlii. S-au întîlnit cu această ocazie foștii absolvenți ai școlii — asfăzi muncitori fruntași, tehnicieni și ingineri — cu elevii actuali și cu cei din rîndul căroră se vor recruta viitorii elevi, adică tinerii care urmează clasele a VII-a și a XI-a ale școlilor de cultură generală. Tinerii care termină acum cursurile claselor a VII-a și a XI-a au aflat multe lucruri deosebit de interesante despre condițiile noi de muncă și de viață de care se bucură astăzi muncitorii din industria minieră, despre continua perfecționare a tehnicii și ușurarea a muncii fizice în această ramură industrială. Profesorii lor, în

colaborare strînsă cu maiștrii și profesorii grupului școlar, au organizat numeroase vizite în atelierile acestuia.

Trebuie să vorbim neapărat și despre faptul că mulți dintre părinții copiilor — și în special cei care fac parte din comitetele de părinți — au devenit ei înșiși, în urma orientării pe care le-au dat o cadrelor didactice, vajnici propagandiști în recrutarea de noi și destoinici elevi pentru școala profesională și tehnică. Deseori, la intrarea în șut, îi auzi discutînd cu oracii din celelalte echipe sau brigăzi:

— Apăi, frate Mihai — spune cite unul — eu cred că nu mai ai ce sta pe gînduri: dă-ți feciorul la școala profesională. Ai noștri bătrîni, și noi înainte, am lucrat cu tîrnăcopul și împingînd din greu la vagonete. Acu muncim cu ciocanul de abataj, cu haveza, iar cărbunele ni-l poartă afară crațerul. Cît despre feciori, ei nici nu o să se mai asamene cu minerii pe care îi știam înainte. Iar dacă or vrea să învețe mai departe, cine le stă în cale? Partidul îi și îndeamnă s-o facă. Așa vom avea ingineri care știu rostul minei și-s legați de viața minerilor.

Fără îndoială că anul acesta Grupul școlar minier din Petroșani va primi mai mulți elevi ca niciodată, tineri dornici să continue glorioasa tradiție de muncă și luptă a oamenilor cărbunelui din Valea Jiului.

AL. CIUCA

G. VLĂSCEANU

CONCLUZII

Articolele publicate în pagina de față subliniază cîteva aspecte însemnate ale muncii care trebuie dusă pentru orientarea profesională a elevilor. Articolul tovarăsei Lucia Apostol relevă necesitatea ca diriginții să dirijeze pe absolvenții înspre acele școli care pregătesc specialiștii cel mai mult solicitați de economie.

În munca de orientare — care trebuie să se desfășoare în tot cursul anului școlar și să se intensifice acum, în etapa finală — un rol deosebit îl au conștientizarea individuală a elevii și cu părinții așa cum subliniază articolul „Încotro”? Părinții și copiii trebuie ajutați să aprecieze la justa valoare calitățile absolventului, să înțeleagă necesitățile construcției socialiste în patria noastră, pentru ca în funcție de toate acestea să poată alege meseria potrivită.

Pentru a da posibilitate profesorilor, părinților și copiilor să facă o alegere bună este urgentă nevoie ca „Îndrumătorul pentru învățămîntul profesional și tehnic” sau cel puțin lista școlilor de acest gen să ajungă în fiecare unitate de învățămînt elementar și mediu. La popularizarea școlilor profesionale și tehnice e necesar să contribuie din plin și ziarul local.

Iusta orientare profesională a noilor absolvenți nu este numai o problemă a școlii, a părinților, a copiilor înșiși. Ea este o problemă a statului nostru. De aceea trebuie să i se acorde cea mai mare atenție, diriginții și profesorii avînd obligația sa, în spiritul îndrumărilor primite de la minister, să găsească formele cele mai potrivite de rezolvare a acestor probleme în condițiile concrete ale școlilor în care lucrează.

ANA COSMIN

ÎN COTRO ?

— Tovarășă redactor — se apropie de mine, după ce am terminat discuția cu elevii. O luptă cu ochii vioi, strălucitori — să nu pomeniți curîva numele meu în gazetă...

Am privit-o nedumerită.

— Vedeti în clasă eu v-am spus că m-am hotărît să urmez o școală profesională de electrotehnică. Trebuie să știți însă că m-am hotărît la aceasta fără să am consimțămîntul părinților care din diverse motive vor să mă fac croitoreasă. De fapt, înainte cu cîțva timp — continuă ea — credeam că e mai bine să devin balerină. Știți, iubesc mult arta, dansul. Dar pînă la urmă, gîndindu-mă mai bine la meseria care ar fi mai potrivită pentru mine și care mă atrage cel mai mult, m-am decis să mă fac învățătoare. Părinții mei însă nici nu vor să audă aceasta. Spun că la terminarea școlii voi fi trimisă să lucrez la sat și... Atunci m-am gîndit să mă fac electrotehnician.

Își plecă ochii îngîndurată. După cîteva momente mă întrebă slioză: Dumneavoastră ce mă sfătuiți să fac ca să pot urma ceea ce doresc din toată inima?

— Mai întii, dă-mi voie să-ți pun și eu o întrebare — i-am spus. Cu tovarășa dirigință te-ai sfătuit?

— Nu, nu m-am sfătuit. Cum să vă spun? În clasă, cînd am discutat despre orientarea profesională, mi-a fost greu să-i vorbesc — încercă ea să se justifice. Mă temeam să nu ridă calegii de mine, mă gîndeam că rapesc prea mult timp din oră...

Am aflat atunci că în clasă ei, clasa a VII-a „A” de la Școala elementară nr. 15 din București, există încă destul

copii care încă nu știu ce școală vor urma după terminarea cursurilor, fiindcă nu se pot decide, sau care au optat pentru meserii nepotrivite.

— M-am ocupat de orientarea profesională a copiilor din clasa mea, mă liniștește tovarășa Georgeta Dogăroiu, dirigința clasei. La una din orele de diriginție am discutat pe marginea temei „Ce vreau să fiu după ce termin 7 clase”, cu care ocazie le-am dat adrese de școli profesionale și le-am arătat de ce e bine, de ce e necesar să urmeze asemenea școli. Am stat de vorbă în a. ceastă privință chiar și cu unii părinți, încercînd să-i determin să reflecteze mai adînc asupra pregătirii școlare a fiilor lor, pentru ca să-și poată îndruma copiii spre școli potrivite cu posibilitățile lor reale...

Nu am putut să nu fiu de acord cu tovarășa dirigință că acțiunile de felul celor de mai sus sînt foarte folositoare pentru justa orientare profesională a viitorilor absolvenți. Păcat că pînă acum nu au fost folosite mai mult. Dar numai a. semenea măsuri nu sînt suficiente. Căci ne întrebăm: de ce în clasa a VII-a „A” există la ora aceasta elevi care încă oscilează între școala de surori și aceea de radiofonie ori de... „tricotaje”, între meseria de învățător și aceea de electrotehnician sau de balerin? De ce există încă școlari slabi la învățătură sau cu note la limită care își propun să urmeze școala medie și alții care încă nu s-au hotărît pentru nimic?

Răspunsul l-am citit în însăși nevoia arzătoare a elevii cu ochii vioi de a se sfătui cu cineva, din dorința vie a multora din colegii ei de a discuta cu dirigința această problemă în mod individual, pe cît posibil „nu în fața clasei”.

Problemele ultimului trimestru

Trebuie coordonate toate eforturile

În jurul mesei din cancelaria Școlii medii nr. 1 din Tîrgoviște s-au adunat profesorii care predau la cele două clase a XI-a. Sînt printre ei și oameni vîrstnici, cu părul cărunt, sînt și tineri care au părăsit nu de mult băncile facultăților. Unii au adunat în decursul anilor o experiență bogată, alții sînt abia la primii pași pe acest drum. Cu toții însă sînt însufleșiți de aceeași dorință: să dea o cit mai bună pregătire elevilor lor, care în scurt timp vor pleca din școală pentru a păși în viață.

Discuția la care participă acum profesorii clasei a XI-a nu a fost organizată în mod special. Este o discuție obișnuită, așa cum se încheagă multe în cancelarie, pe teme izvorite din problemele concrete ale muncii. De la o vreme, tema discuțiilor este mai totdeauna aceeași: toată grija încheierii anului școlar cu rezultate cit mai bune, toată atenția pregătirii temeinice a elevilor pentru examenele ce le stau în față.

Poți afla, asistînd la această discuție, cum au pregătît profesorii lucrările scrise trimestriale așa încît acestea să-i ajute pe elevi în sistematizarea materiei studiate. Pregătirea în vederea lucrărilor scrise a dat o bună orientare elevilor în ceea ce privește organizarea studiului lor individual pentru recapitularea tuturor cunoștințelor care li se cer la examene — și aceasta pentru că profesorii au făcut cu ei lecții de sinteză, le-au dat îndrumări amănunțite asupra felului cum trebuie să extragă ideile esențiale din capitolele pe care le revăd, asupra felului cum trebuie să folosească notițele, asupra materialului bibliografic pe care trebuie să-l consulte etc. De altfel, ei au avut o asemenea preocupare în tot decursul anului școlar. La unele obiecte, cum sînt fizica, limba romină, limba rusă, după fiecare capitol parcurs profesorii au prezentat elevi-

lor scheme care sintetizau problemele cele mai importante din capitolul respectiv.

Conducerea școlii a revăzut planurile calendaristice pe trimestrul al treilea ale fiecărui profesor care predă la clasele a XI-a și urmărește în ce măsură aceștia sînt la zi cu materia, îndrumîndu-l să lucreze astfel încît să parcurgă în întregime programa și totodată să asigure timpul necesar recapitulării materiei.

În cursul discuției lor, profesorii se opresc stăruitor asupra temelor în jurul cărora vor avea recapitularea. Cei mai mulți au și alcătuit planurile de sinteză pentru perioadele de recapitulare a materiei clasei a XI-a și a materiei predate în clasele anterioare la disciplinele ce se cer la examenul de maturitate. Ei au căutat să aleagă teme care să se refere la problemele esențiale studiate de elevi. Bunăoară, la limba și literatura romină astfel de teme sînt următoarele: „1907 în literatură”, „Trecutul istoric al poporului nostru oglindit în opera lui Mihail Sadoveanu”, „Figura luptătorului comunist în literatura de după 23 August”, „Transformarea socială a agriculturii oglindită în literatura contemporană” etc. La limba rusă se acordă o deosebită atenție unor lecturi prin care se asigură recapitularea unor reguli de gramatică și a multor cuvinte învățate de elevi în anii anteriori. La matematică s-au ales teme cuprinzătoare, cum sînt „Teoria ecuațiilor”, „Conice” etc.

De asemenea, profesorii clasei a XI-a discută pe larg metodele și procedeele pe care le vor folosi pentru a asigura legătura între recapitularea materiei studiate în anul curent și cea studiată în anii anteriori. La matematică, de pildă, o dată cu recapitularea geometriei analitice predată în clasa a XI-a, se pot recapitula multe probleme din geometria predată în clasele VIII-

X. În acest fel și-a propus să procedeze unul dintre profesorii care predau matematica. El și-a ales teme ca „Locuri geometrice”, „Fasciole de cercuri” etc, care îi dau prilejul să recapituleze în același timp o serie de teoreme privitoare la construcția grafică a expresiilor algebrice clasice, la segmente proporționale în cerc etc., învățate de elevi în clasa a IX-a. La fel, tema „Ecuații diferențiale simple și aplicațiile lor în fizică” îi va da posibilitatea să ilustreze legătura dintre matematică, fizică și producție, iar tema „Integrarea expresiilor care conțin funcții trigonometrice” va ilustra legătura dintre diferitele discipline ale matematicii.

Se constată, însă, că temele alese pentru lecțiile de sinteză de către cei doi profesori care predau matematica la clasa a XI-a diferă de la unul la celălalt. Această lipsă se datorește faptului că în comisiile metodice pe obiecte nu s-a discutat tematica recapitulării materiei clasei a XI-a și nici a materiei predate în clasele anterioare, pentru a se ajunge la un punct de vedere comun. Este drept că fiecare profesor trebuie să-și alcătuiască planul de recapitulare în funcție de cerințele concrete specifice clasei sale. Nu mai puțin adevărat este însă și faptul că

schimbul de experiență, generalizarea experienței pozitive poate contribui mult la îmbunătățirea muncii și acum, în perioada încheierii anului școlar. Acesta este cazul și pentru clasele a XI-a de la Școala medie nr. 1 din Tîrgoviște. Dacă unul dintre profesorii de matematică de la această clasă s-a preocupat de a sublinia în cadrul recapitulării legăturile multiple dintre diferitele discipline ale matematicii, aplicarea lor în practică etc., celălalt a neglijat această problemă. Fără îndoială că o colaborare mai strînsă între cei doi profesori ar fi înlăturat această lipsă. Nu este prea tirziu nici acum. Lipsa mai poate fi înlăturată. De acest lucru trebuie să se îngrijească comisia metodică a profesorilor de matematică. Și celelalte comisii metodice din școală trebuie să analizeze planurile temelor recapitulative, ca și metodele pe care le folosesc acum cadrele didactice în pregătirea elevilor pentru examene și să asigure generalizarea în școală a celor mai bune metode.

În discuția lor profesorii se ocupă și de problemele de organizare a muncii în această ultimă etapă a anului școlar. Ei observă cu satisfacție că în general activitatea școlii este bine organizată: orele de con-

sultații nu se suprapun unele altora, activitatea extrașcolară este destul de bine planificată etc. Nu s-a alcătuit însă pînă acum un plan pe școală care să dirijeze întreaga activitate a claselor care dau examene — a VII-a și a XI-a. Este necesar ca un asemenea plan să fie întocmit cit mai grabnic, deoarece ar înlesni mult coordonarea muncii. În acest plan conducerea școlii trebuie să prevadă ca profesorii care predau la clasele a VII-a și a XI-a să fie scutiți de o serie de sarcini curente ce se ivesc în școală, creîndu-le timp pentru pregătirea lecțiilor de sinteză și pentru a se ocupa de fiecare elev în parte. Totodată în plan trebuie prevăzute măsuri care să asigure o mai strînsă colaborare între profesorii care predau la clasele a XI-a și diriginții acestor clase, cărora le revin acum sarcini însemnate.

Înțelegînd importanța acestor sarcini, diriginta clasei a XI-a „A”, de exemplu, urmărește cu atenție situația la învățatură a elevilor ei, îi ajută în folosirea cit mai judicioasă a timpului lor liber, exercitînd totodată și un control asupra folosirii acestuia, îi orientează în organizarea și desfășurarea studiului lor individual, și-a intensificat asistențele la lecții și legătura cu părinții. Împreună cu organizația U.T.M. a clasei, sub îndrumarea organizației de partid din școală, diri-

ginta veghează asupra lăturării suprîncărcărilor, evitîndu-se pararea lor abuzivă la concursuri și manifestări culturale-sportive. Dăsig existența unui plan conator ar putea să contribuie mai mult la îmbunătățirea muncii diriginților.

Totodată planul trebuie să cuprindă și măsurile privind cursul de pregătire a fiilor de muncitori și tinerilor muncitori pentru examenul de maturitate și pentru cursurile de admitere în învățămîntul superior. Este necesar ca, în această oază, profesorii care lucrează la acest curs să matizeze materia parțială și să facă o serie de teme de sinteză, alegînd cu temele și problemele pe care le tratează.

Discuția purtată în cancelarie de profesorii care predau la clasele a XI-a la Școala medie nr. 1 din Tîrgoviște arată că toate eforturile lor se orientează spre pregătirea cit mai temeinică a elevilor în vederea examenelor. Dacă ei vor să-și coordoneze mai bine aceste eforturi, dacă, și niși de coordonarea lor vor face ca întreaga activitate să se desfășoare ca un ansamblu bine pus la punct, în care fiecare să aibă o sprijină pe celălalt și toate se completează cîmpoc, atunci fără îndoială vor atinge rezultate spre care năzuiesc.

F. DIA

Activitățile practice pe lotul școlar

Pe lotul școlar găsim multiple și variate posibilități pentru parcurgerea recapitulative a cunoștințelor predate în cursul anului. Concomitent cu lecțiile de recapitulare, avem prilejul să realizăm acum și verificarea cunoștințelor teoretice și practice ale elevilor.

În organizarea recapitulării materiei prin activități practice pe lotul școlar trebuie să ținem seama de perioada în care ne aflăm — perioadă cînd plantele sînt în plină creștere, cînd unele dintre lucrările agricole s-au executat și nu le mai putem reconstitui acum. Putem folosi mai multe procedee, în funcție de felul cum a fost organizat lotul școlar. De obicei, un lot școlar bine organizat cuprinde mai multe grupe de parcele, fiecare grupă în parte fiind destinată pentru aplicații practice privind un anumit capitol sau o anumită categorie de teme. Așa, de exemplu, o grupă de cîteva parcele este cultivată cu plante agricole de cîmp, altă serie de parcele este cultivată cu culturi de legume, alta este amenajată ca livadă de pomi sau plantație de viță de vie etc. Totodată, lotul școlar mai poate cuprinde și alte categorii de parcele, dintre care unele destinate pentru diferite experimentări și altele pentru colecții de plante (mica grădină botanică a școlii).

Avem deci trei categorii principale de probleme, ilustrate pe lotul școlar — și anume: probleme de exploatare agricolă propriuzisă (lucrările solului și cultivarea plantelor), probleme

de cercelare a influenței condițiilor locale asupra producției (experimentările) și probleme în legătură cu cunoașterea vegetației spontane sau cultivate (colecția de plante). Acum, recapitulînd cu elevii cunoștințele prin activități practice, le putem da o privire de ansamblu asupra problemelor generale privind complexe de lucrări agricole pe care le-au studiat în cursul anului.

Un prim procedeu de organizare a recapitulării este acela al folosirii parcelelor de exploatare, recapitulînd aici lucrările practice executate la o anumită cultură și executînd în continuare alte lucrări pe care acea cultură le cere. De exemplu, pentru recapitularea cunoștințelor despre cultura porumbului, mergem cu elevii la parcelele cultivate cu porumb, care se află acum (mai-iunie) crescut de 15-20 cm. Lucrările ce trebuie efectuate aici în această perioadă sînt prășitul și copilitul. Folosindu-ne de notițele luate de elevi și de carnetele lor de practică, recapitulăm lucrările pe care le-au executat ei pe aceste parcele, analizînd lucrarea cu lucrare. Începem cu ogorul de toamnă (cînd s-a făcut, la ce adîncime, cu ce unelte, cu ce scop), continuăm cu lucrările de primăvară (recapitulînd aceleași elemente) și trecem la lucrările ce s-au efectuat la semănatul porumbului (cînd s-a semănat, la ce distanță între rînduri și cuiburi, cu ce unelte sau mașini, randamentul lor, ce soi de porumb s-a semănat etc.). După aceasta constatăm felul cum au răsărit și au crescut plantele, ca urmare

a lucrărilor executate, analizînd critic situațiile găsite. Este bine ca aceste analize să le facă chiar elevii din echipele care au executat lucrările respective, iar profesorul să se convingă, prin întrebări, dacă și ceilalți elevi și-au însușit cunoștințele predate.

După ce facem această recapitulare a unor lucrări efectiv executate, ale căror rezultate concrete le constată elevii singuri pe parcelele ce le au în față, trecem mai departe, la executarea lucrărilor curente — prășitul și copilitul — dînd explicațiile legate de aceste lucrări (scopul prășitului și copilitului, perioadele cînd se execută, uneltele folosite, cerințele agrotehnice de executare etc.).

Un alt procedeu constă în analiza critică a rezultatelor obținute pe parcelele experimentale. După cum se știe, pe aceste parcele se demonstrează cunoștințele legate de influența condițiilor locale asupra producției agricole. Elevii cunosc tema urmărită prin experiența respectivă, pentru că au executat ei înșiși lucrările agricole legate de cultivarea acestor parcele. Să presupunem o lecție recapitulativă la parcelele care au avut ca temă a experimentării influența îngrășării cu gunoi de grajd asupra producției de grâu. Pe aceste parcele s-au executat două feluri de lucrări: unele pentru cultura propriuzisă a grăului și altele cu scop de experimentare. Acestea din urmă au constăt din următoarele: o serie de parcele nu au primit îngrășămînt, a doua serie a fost îngrășată cu o doză de gunoi, a treia serie cu două

doze de îngrășămînt etc. Concluziile vor diferi după titlatura de îngrășămînt. Pentru comparație folosește producția obținută pe aceste parcele — îngrășămînt (martorul).

Pe aceste parcele, putem realiza o recapitulare mai complexă, tratînd multe teme — și anume despre lucrările agricole pentru cultura grăului, spre gunoiul de grajd, spre nevoia de îngrășămînt a solului din regiunea care se află școala noastră despre nevoia de îngrășămînt a grăului etc.

În același mod putem organiza lecții recapitulative pe toate categoriile de parcele, inclusiv pe cele destinate pentru colecții de plante. Aici lărgim cercul cunoștințelor în legătură cu tema principală a lecției respective. De exemplu, în afară de grâu, avem pe aceste parcele și celelalte culturi reale, precum și alte culturi.

Folosind cu pricepere metodele și situațiile diferite pe care le oferă lotul școlar, profesorul poate asigura recapitularea integrală a materiei, trecînd prin toate capitolele de studiu și împrăștiînd cunoștințele predate, în mod crescut și în condițiile specifice locale.

După cum vedem, lotul școlar este un prețios auxiliar al profesorului și al elevilor, ceea ce privește recapitularea. Complexitatea situațiilor pe care le poate prezenta ne ajută să generalizăm cunoștințele elevilor, element esențial în recapitularea materiei predate.

P. MA

În laborator, la ora de lucrări practice.

Invățămîntul seral și fără frecvență preocupare centrală

Pe băncile școlilor

In întreaga țară mii de oameni ai muncii se pregătesc pentru a urma în noul an școlar cursurile serale și fără frecvență ale școlilor medii și facultăților.

La Fabrica de antibiotice și la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie” din Iași, la Fabrica de rulmenți din Birlad și în alte întreprinderi din orașul și regiunea Iași s-au deschis cursurile de pregătire pentru muncitorii care în anul școlar 1959—1960 vor fi elevi în clasa a VIII-a a școlilor medii serale. În prezent pe tot cuprinsul regiunii au fost selecționați aproape 2000 de tineri muncitori din industrie și agricultură care vor urma învățămîntul seral și fără frecvență.

In regiunea Bacău comisiile de selecționare a muncitorilor și tinerilor muncitori pentru învățămîntul seral și fără frecvență au recrutat pînă acum peste 1.800 de candidați. În vederea pregătirii acestora s-au deschis în regiune mai mult de 20 de cursuri. Asemenea cursuri funcționează pe lângă Fabrica de postav din Buhăși, pe lângă Termocentrala de la Borzești, la Școala medie din Onești etc.

La Oradea s-au deschis de curînd 6 cursuri în care se pregătesc pentru a intra în învățămîntul seral și fără frecvență peste 450 de muncitori de la uzinele și fabricile din oraș.

Cursul de pregătire de pe lângă Școala medie nr. 7 este frecventat de aproape 100 de muncitori celebri. De asemenea, se pregătesc și între în clasa a VIII-a 70 de tineri muncitori de la uzinele „Întreprinderea”. La cursul care s-a deschis pe lângă Școala nr. 9 din Oradea se pregătesc peste 130 de muncitori din diferite alte întreprinderi ale orașului.

Secția de învățămînt și cultură din Orașul Stalin, îndrumată de organizația de partid, acordă o grijă deosebită bunei pregătiri a oamenilor muncii din producție care vor intra în clasele a VIII-a ale școlilor serale de cultură generală. Din cei peste 600 de muncitori care vor frecventa în anul viitor această clasă, un mare număr au fost cuprinși la cursurile de pregătire organizate pe lângă școlile medii din oraș. La cursul care funcționează pe lângă Școala medie nr. 6 se pregătesc muncitorii de la uzinele „Steagul Roșu”, la cursul de pe lângă Școala medie nr. 3 cei de la uzinele de tractoare, iar la cursul de pe lângă Școala medie nr. 5 cei ce muncesc în alte întreprinderi ale orașului.

Pentru a-i cunoaște cît mai bine pe tinerii cu care lucrează, profesorii care predau la cursurile de pregătire îi vizitează la locurile de muncă din întreprinderi. Ei au planificat materia pe care o au de parcurs, au verificat nivelul de cunoștințe al viitorilor elevi și caută să țină lecții cît mai bune, pentru a-i ajuta să plece de la ore cu lecția învățată.

Secția de învățămînt și cultură a orașului a organizat o brigadă alcătuită din inspectori, directori de școli, metodiști etc. care urmărește îndeauroape desfășurarea muncii la cursuri și face propuneri pentru îmbunătățirea ei.

In raionul 23 August, cursurile de pregătire pentru oamenii muncii recomandați să urmeze învățămîntul seral au fost bine și din vreme organizate.

In prealabil, comitetul raional de partid a organizat o dezbateră a prevederilor Hotărîrii C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior și a sarcinilor ce derivă din această Hotărîre, dezbateră la care au participat directorii și secretarii ai organizațiilor de partid din întreprinderi, directorii de școli și cadre didactice.

Printre centrele din întreprinderi sau școli unde s-au organizat cursuri de pregătire se numără și cel de la Școala medie „Elena Pavel”. Conducerea școlii și delegații acesteia au ținut o strînsă legătură cu comisiile constituite în întreprinderi pentru recrutarea candidaților. Comisia de la uzinele „Vasile Roaită”, cu care a colaborat profesoara Virginia Popa Plăeșu, delegată școlii, a recomandat să urmeze cursurile serale 60 tineri muncitori cu bune rezultate în producție, ca ajutorul Mihail Nițoiu, strungarii Nicolae Titirică și Mircea Borobeică, frezorul Gheorghes Savu și alții. Ei sînt hotărîți să se pregătească în mod temeinic pentru a face față cu succes probelor de verificare a cunoștințelor pentru admiterea în școala medie. De la început conducerea școlii a avut grijă să asigure condițiile materiale corespunzătoare pentru buna desfășurare a cursurilor de pregătire. De asemenea, a avut în vedere ca elevii recrutați din aceeași întreprindere să fie grupați într-o singură clasă de pregătire, pentru a se putea lega mai strîns cunoștințele predate de problemele specifice întreprinderii, lucru care ușurează totodată desfășurarea programului și menținerea frecvenței. În prezent, la Școala medie „Elena Pavel” funcționează două grupe de pregătire: una formată din 22 tineri muncitori de la uzinele „Vasile Roaită”, cealaltă cuprinzînd 29 de elevi, tineri muncitori din diferite întreprinderi mai mici (Tehnică dogăriei, Catgut, Decorativă, Vinătorul etc.). Intrucît mai sînt unele întreprinderi (Mase plastice, ITCB) care n-au făcut încă recomandări sau întreprinderi care au recomandat un număr prea mic de elevi (Fabrica „21 Decembrie”), comisiile din aceste întreprinderi trebuie să urgenceze recrutarea candidaților.

Pentru a preda la cursurile de pregătire au fost repartizate cadre didactice cu pregătire bună și cu experiență în învățămîntul seral. Astfel, au fost repartizați profesorii Dumitru Sulgerescu, Vasilică Bobancu și alții. Profesorii respectivi au studiat cu atenție programele elaborate de ministere. În primele lecții ei au căutat să cunoască nivelul de pregătire al elevilor, în vederea unei cît mai judicioase planificări a materiei.

De pildă, tovarășul Vasilică Bobancu, profesor de matematică, a recapitulat cu elevii în primele lecții unele capitole mai importante din materia anilor anteriori și a trecut apoi la efectuarea unor exerciții și probleme. El a ales pentru aceste probleme date din producția industrială. Este foarte important ca profesorii să aleagă cu grijă problemele pe care le vor rezolva cu elevii ca aplicații, pentru ca acestea să cuprindă date reale, luate din înfăptuirile regimului democrat-popular în diferite sectoare economice și în special din sectoarele unde lucrează elevii.

In lecțiile de limba română elevii au recapitulat cunoștințele despre creația populară orală și caracterul ei, despre epica și lirica populară, despre doină și baladă, pe care și le-au însușit bine. Au studiat apoi baladele „Toma Alimos” și „Novac și corbul” scoțînd în evidență care este tema acestora, ce reflectă cîntecele bătrînești și conținutul lor educativ. Buna pregătire a elevilor care frecventează cursurile serale depinde într-o mare măsură de profesor, de felul cum el se pregătește pentru lecții.

Predarea la cursurile de pregătire presupune o atenție selecționare a materialului și o bună organizare a acestuia, îndreptarea atenției profesorului spre problemele principale și legarea acestora de producție. Pentru aceasta este necesar ca profesorii care predau la cursurile de pregătire să cunoască bine specificul muncii în întreprinderile unde lucrează elevii, problemele de producție pe care trebuie să le rezolve ei și să folosească în lecții exemple pe care elevii le întîlnesc în mod curent în munca lor.

Din păcate, nu așa a înțeles să lucreze tovarășul Ștefan Popescu, care predă fizica la cursul de pregătire de la Școala medie „Elena Pavel”. Chiar din lecția introductivă, în loc să arate în sprijinul celor probleme de producție va veni studiul fizicii, el a scos în evidență numai faptul că deosebite vor cunoaște mai bine fizi-

Muncitorii învață

ca, elevii nu vor mai da anumitor fenomene explicații neștiințifice, mistice. Elevii de la cursul de pregătire au însă un nivel de cunoștințe care le permite de pe acum să dea o interpretare științifică principalelor fenomene din natură. Explicațiile lungi, întortochiate, confuze uneori, cu care profesorul a însoțit prezentarea cîtorva noțiuni mai importante privind introducerea în studiul fizicii (corp, substanță, stări de agregare) nu au fost de natură să ușureze înțelegerea acestor noțiuni de către elevi. Este necesar ca tovarășul Popescu să acorde mai multă atenție pregătirii pentru lecții și prezentării acestora la nivelul elevilor, să lege mai strîns cunoștințele pe care le predă de problemele de producție.

Grija pe care au manifestat-o secția de învățămînt și conducerea școlii pentru pregătirea și organizarea cursurilor trebuie continuată și în ceea ce privește conținutul lor.

Cursuri de pregătire s-au deschis și pe lângă Școala medie „Mihai Viteazul”. Aici însă lucrurile merg mai greu, pentru că o serie de întreprinderi mari, printre care și „Industria Bumbacului B”, nu numai că n-au organizat cursuri în întreprindere dar nici n-au procedat încă la recrutarea candidaților pentru învățămîntul seral și n-au făcut pînă acum propuneri de tineri care vor urma cursurile de pregătire. Această situație se datorește faptului că conducerea întreprinderilor respective n-au acordat suficientă atenție traducerii în viață a prevederilor Hotărîrii și au pășit cu întîrziere la desfășurarea acțiunii de recrutare a candidaților. Din a-

ceastă cauză unele întreprinderi au făcut chiar propuneri care nu îndeplinesc condițiile prevăzute.

Este necesar ca lipsurile semnalate în această direcție să fie lichidate în cel mai scurt timp de către comisiile din întreprinderi, iar organele de învățămînt și directorii școlilor unde s-au organizat cursuri de pregătire să ia măsuri pentru rezolvarea unor probleme ce s-au ridicat după deschiderea acestora. Astfel, la multe școli se prezintă tineri care doresc să-și continue studiile, dar care provin de la întreprinderi din alte raioane și n-au recomandat comisiilor, problemă care necesită o rezolvare unitară. De asemenea, o serie de tineri muncitori recomandați pentru a urma cursurile serale manifestă dorința de a frecventa cursurile de pregătire deși nu intră în categoria acestora. Unele școli i-au primit pe acești tineri la cursurile de pregătire, altele nu. Credem că ei nu trebuie să fie lipsiți de posibilitatea de a-și reîmprospăta cunoștințele, dacă sînt condiții pentru frecventarea cursurilor. Acolo unde condițiile nu permit acest lucru, s-ar putea organiza pentru ei un ciclu de consultații în vederea admiterii în clasa a VIII-a. Trebuie totodată, să se ia măsuri pentru asigurarea elevilor de la cursurile de pregătire cu materialul bibliografic necesar.

Cu toate aceste greutăți inerente începutului, felul cum s-au deschis cursurile de pregătire, strădania cadrelor didactice pentru pregătirea elevilor ce le-au fost încredințați și dorința manifestată de marea masă a tinerilor muncitori de a-și ridica nivelul pregătirii științifice și de cultură generală constituie garanția că se vor obține rezultate dintre cele mai bune.

C. MINCA și G. VĂRZARU

Răspuns la întrebări

Cîțiva cititori ne întreabă care sînt categoriile de muncitori și alți oameni ai muncii care, în vederea prezentării la proba de verificare a cunoștințelor pentru admiterea în clasa a VIII-a a cursurilor serale sau fără frecvență, trebuie să urmeze cursul de pregătire de 6 luni.

În legătură cu această întrebare, pe baza Hotărîrii partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență, precizăm:

Vor trebui să-și completeze studiile, în cadrul cursurilor de pregătire de 6 luni, următoarele categorii de candidați recomandați de comisiile de selecționare pentru admiterea în clasa a VIII-a a învățămîntului de cultură generală seral și fără frecvență: muncitori din industrie și agricultură, absolvenți ai școlilor profesionale sau agricole cu durata de 1-2 ani, care au absolvit școala de 7 ani și dorec să urmeze învățămîntul mediu trebuie să-și completeze mai întîi studiile claselor V, VI și VII elementare, prin învățămîntul fără frecvență. Elevii care au promovat anul I al unei școli profesionale sau agricole se pot înscrie în clasa a VI-a elementară, iar cei care au promovat anul II al unei școli profesionale sau agricole, în clasa a VII-a. Elevii care au promovat anul III al unei școli profesionale cu durata de 4 ani se înscriu în clasa a VII-a.

Muncitorii din industrie și agricultură absolvenți ai școlilor profesionale sau agricole cu durata de 1-2 ani care nu au absolvit școala de 7 ani și dorec să urmeze învățămîntul mediu trebuie să-și completeze mai întîi studiile claselor V, VI și VII elementare, prin învățămîntul fără frecvență. Elevii care au promovat anul I al unei școli profesionale sau agricole se pot înscrie în clasa a VI-a elementară, iar cei care au promovat anul II al unei școli profesionale sau agricole, în clasa a VII-a. Elevii care au promovat anul III al unei școli profesionale cu durata de 4 ani se înscriu în clasa a VII-a.

Muncitorii din industrie și agricultură absolvenți ai școlilor profesionale sau agricole cu durata de 1-2 ani, care au absolvit școala de 7 ani și dorec să urmeze învățămîntul mediu trebuie să-și completeze mai întîi studiile claselor V, VI și VII elementare, prin învățămîntul fără frecvență. Elevii care au promovat anul I al unei școli profesionale sau agricole se pot înscrie în clasa a VI-a elementară, iar cei care au promovat anul II al unei școli profesionale sau agricole, în clasa a VII-a. Elevii care au promovat anul III al unei școli profesionale cu durata de 4 ani se înscriu în clasa a VII-a.

Cu o deosebită atenție ascultă tinerii muncitori explicațiile pe care le primește la cursul de pregătire, în vederea intrării în clasa a VIII-a a școlii serale.

Documentarea tehnică în procesul de instruire

Maistrul-instructor, cărui îi revine sarcina de a asigura pregătirea profesională a ucenicilor, are nu numai datoria de a-i înarma pe aceștia cu cunoștințele și deprinderile de muncă practică prevăzute în programa școlară, ci și de a le dezvălui perspectivele largi ale tehnicii noi, de a-i ajuta să folosească cuceririle ei. În această privință un rol deosebit de important îl are familiarizarea ucenicilor cu documentația tehnică: cărți, reviste, cărți de seamă, caiete de sarcini, cataloage, prospecte, brevete, micro-filme, fotografii, planșe, instrucțiuni de lucru, STAS-uri etc.

Munca de familiarizare a ucenicilor cu documentația tehnică trebuie desfășurată cu multă grijă, în așa fel încât de fiecare dată ucenicul să învețe ceva nou, iar fiecare nouă cunoștință să le stimuleze dorința de a cunoaște și mai mult. Pentru aceasta este necesar ca materialul dat ucenicilor să fie atent dozat, înălțându-se însușirea superficială a lui, ca și suprasolicitaarea ucenicilor.

Lucrând ca maistrul-instructor, caut permanent să trezesc interesul ucenicilor față de documentația tehnică. Astfel, la prima operație mai importantă pentru însușirea meseriei de lăcătuș — pătrea — m-am folosit foarte mult de planșe. Cu ajutorul lor am lămurit prinderea materialului în menghină, manipularea corectă a pilei, repartizarea forței de apăsare în tot timpul lucrului, poziția corectă a corpului în timpul pătării etc. Observând poziția greșită în timpul pătării a ucenicilor dintr-un ucenic, am încercat să corectez pe loc această greșeală. În zadar însă. Uce-

nicul continua mai departe să păstreze poziția greșită, el neputând să-și dea singur seama în ce constă greșeala, deoarece nu putea să vadă mișcarea propriului său corp. Am folosit în acest caz un aparat de fotografiat, cu ajutorul căruia am prins pe peliculă pozițiile greșite la lucru ale ucenicului respectiv și le-am comparat, în fața lui, cu pozițiile corecte de lucru ale altui ucenic cit și cu cele de pe planșele didactice. Văzând clar în ce constă greșeala sa, ucenicul s-a corijă, astfel încât la lucrarea de control a putut prezenta o piesă executată corect.

De un mare sprijin mi-a fost documentația tehnică la predarea operației de găurire și filetare. Aici am observat că aceleași greșeli erau făcute simultan de mai mulți ucenici. Pentru remedierea deficiențelor constatate, în după-amiaza aceleiași zile am organizat o consultație, folosind planșele de specialitate expuse în cabinetul școlar și diferite reviste tehnice în care se trata această temă. Se părea că totul fusese înțeles temeinic. La lecția următoare însă un ucenic tot nu stăpânea suficient metoda de ascuțire a unui burghiu spiral, dovadă că nu cunoaște corelația dintre unghiul de virj și tășul transversal. Am oprit lucrul întregii grupe. Cu șablonul pe care îl făcusem în acest scop am verificat munca fiecărui ucenic. M-am convins că ei stăpinesc această operație și că aveam de a face doar cu o greșeală individuală, pe care am putut s-o corectez ușor.

O mare atenție am acordat utilizării fișelor tehnologice, care indică cea mai potrivită

succesiune a fiecărei procedee tehnologice, precum și sculele, dispozitivele și mașinile-unele ce trebuie folosite. Din totodată lămuriri asupra anumitor operații mai dificile. Utilizarea acestor fișe îi ajută pe ucenici să capete o privire de ansamblu asupra modului de execuție a fiecărei lucrări, asupra condițiilor optime de organizare și pregătire a locului de muncă.

Standardele de stat constituie, de asemenea, un prețios ajutor în activitatea de instruire a ucenicilor. Cu ajutorul lor am ales piesele utile pe care le-am dat ucenicilor să le execute conform cotelor și prescripțiilor tehnice respective. Din consultarea STAS-urilor ucenicii au învățat să schițeze corect piesele și să stabilească judicios procesul tehnologic al acestora. Prescripțiile prevăzute în STAS-uri au pus la dispoziția ucenicilor un îndreptar concis pentru executarea fără greșeală și pentru controlul obiectiv al calității lucrului.

Deprinderea ucenicilor cu studiul documentației tehnice este un aspect de cea mai mare importanță în pregătirea lor pentru a stăpâni tehnica cea mai înaintată, procesele tehnologice perfecționate. În același timp, folosirea documentației tehnice de către viitorii muncitori este esențială pentru dezvoltarea spiritului lor inovator. De aceea, socotesc că întregul material care alcătuiește documentația trebuie să fie utilizat cât mai larg de către maistrul-instructor și profesorii de specialitate, chiar de la primele lecții.

CONSTANTIN IONIȚA
Ploiești

Cunoștințe la nivelul agrotehnicii înaintate

Școala noastră, care pregătește muncitori calificați pentru cultura plantelor industriale alimentare, dă o mare atenție îndeplinirii sarcinilor trasate de partid și guvern cu privire la extinderea suprafețelor cultivate și mărirea producției la hectar de steață de zahăr și plante oleaginoase. Pentru a asigura o instruire cât mai temeinică a ucenicilor, colectivul didactic se preocupă cu grijă de munca practică a acestora pe timpul experimental, care a fost organizat pe ramuri de specialitate.

Practica se desfășoară pe echipe de 12-15 ucenici, conduse de către un șef de echipă. Fiecărei clase i s-au repartizat câte una sau două culturi, de care ucenicii respectivi răspund de la semănat și până la recoltare. Sub îndrumarea profesorilor și a maistrilor-instructori, ei aplică îngrășămintele suplimentare, execută lucrările de întreținere etc. Solul a fost arat încă din toamnă, iar pentru steață și rădăcinoase s-a desfundat terenul la 30-50 cm și s-au administrat îngrășămintele de bază. În lămă, pe unele soluri s-au făcut parazăpezi. În primăvară

terenurile au fost grăpate ca să se păstreze apa și s-au încorporat îngrășămintele suplimentare. Pentru semănat s-au folosit semințe selecționate și de soiuri dintre cele mai bune.

Ucenicii au pregătit pe 160 m.p. răsadnițe calde, unde au repicat răsadurile semămate în sera școlii. La sfârșitul lunii aprilie, cind nu mai exista pericol de brumă, răsadurile au fost scoase și plantate în cimp gata înflorite, obținându-se zarzavaturi timpurii.

În seră, pe lângă răsaduri, s-a organizat și o cultură forțată de castraveți și roșii, castraveții fiind în prezent în plină producție.

Faptul că răspund direct de anumite experiențe și de anumite culturi face să crească mult interesul ucenicilor pentru munca practică. Ei se îngrijesc în permanență de mersul culturilor, de combaterea dăunătorilor, se străduiesc să aplice cât mai corect lucrările de întreținere pentru a obține recolte cât mai bogate.

Studiul teoretic și instruirea practică sînt astfel imbinat încît aplicațiile pe teren sînt corectate cu ceea ce învață elevii în clasă. De exemplu, ucenicii din anii I și II, care studiază la curs cultura steaței de zahăr și cultura legumelor de conserve, efectuează lucrări practice legate de aceste culturi, iar ucenicii din anul III, care studiază la curs cultura plantelor oleaginoase, se ocupă și pe terenul experimental de această cultură. Totodată, ucenicii cercetează pe terenul experimental și diferite probleme științifice. De exemplu, în legătură cu cultura steaței de zahăr, ei cercetează care este cel mai propice complex de factori pentru dezvoltarea acestei plante, îngrășămintele faziale și extraradiculare de care are nevoie, spațiile de nutriție etc. În legătură cu plantele oleaginoase și în special cu floarea soarelui se cercetează probleme privind productivitatea diferitelor soiuri, determinarea distanțelor între plante etc. De asemenea, în ceea ce privește loturile cu legume pentru conserve se acordă o atenție deosebită culturilor irigate și culturilor forțate, studiilor celor mai indicate îngrășămintele și lucrări de îngrijire.

Preocuparea cadrelor didactice ale școlii noastre pentru înarmarea ucenicilor cu cunoștințe și deprinderi înaintate de aplicare a regulilor agrotehnice se vedește nu numai în lucrările și experiențele efectuate pe timpul experimental, ci și în practica pe care o desfășoară ei în gospodăriile agricole colective din regiune, unde contribuie efectiv la asigurarea condițiilor pentru dobîndirea unor recolte bogate.

Ing. PETRE ȘTEFAN
directorul Școlii profesionale pentru industria alimentară din Armășești raionul Urziceni

Din metodică lecțiilor de chimie analitică

Profesorii și maistrii din școlile care pregătesc cadre pentru sectorul chimic se preocupă cu stăruință de ridicarea nivelului de instruire al oulorilor tehnicieni chimici. În acest scop, cautînd să-și îmbunătățească necontenit munca, ei organizează adeseori, interesanțe la lecții și discuții în comun asupra problemelor privind metodică predării.

Doind să-i sprijine în această direcție, Cabinetul metodic din București pentru învățămîntul profesional și tehnic a organizat nu de mult o lecție deschisă de lucrări de laborator la chimie analitică. Lecția aceasta, care a fost ținută de tovarășa profesora Valeria Uță la anul II al școlii profesionale de petrol-chimie din București, a avut subiectul „Determinarea manganometrică a fierului bivalent”. Ea a prilejuit o largă dezbateri în legătură cu numeroase probleme de metodică.

Tovarășa Uță și-a început în mod judicios lecția, prin verificarea temeinic a unor noțiuni predate în orele teoretice anterioare și pe care ucenicii trebuia să le aplice acum în cadrul lucrării practice. Au fost verificate astfel cunoștințele lor privitoare la manganometrie, la fenomenul de oxidoreducere și în special la oxidarea permanganatului de potasiu în mediu acid, bazic și neutru și la oxidanțele pe care le prezintă oxidarea în mediu acid. În continuare profesora a insistat asupra explicării ecuațiilor fiecărei reacții chimice ce urma să aibă loc.

O atenție deosebită a acordat tovarășa Uță explicării felului de preparare a soluției de permanganat de potasiu, lămurind clar ucenicilor pentru ce această concentrație este cea mai recomandabilă, ca și avantajul pe

care îl prezintă la titrarea soluției folosirea oxalatului de sodiu în locul acidului oxalic.

În continuare profesora a dat indicațiile necesare asupra procedurii de lucru privind determinarea manganometrică a fierului bivalent și a cerut ucenicilor să facă toate calculele privind concentrația la sără a sulfatului feros și a sării Mohr.

Socotind drept pozitivă metoda de lucru folosită de profesora, participantii la lecția deschisă au apreciat totuși că timpul rezervat pentru reimpărtășirea noțiunilor teoretice a fost prea mare. Ei au recomandat ca în asemenea cazuri să se insiste numai asupra noțiunilor strict necesare, întrucît cunoștințele respective au fost însușite, în general, de către ucenici în cadrul lecțiilor teoretice desfășurate anterior.

Elementul esențial în desfășurarea lecției practice de laborator — au arătat participanții — trebuie să-l constituie instrucțiunile curente, rezervat exclusiv lucrărilor individuale executate de ucenici sub controlul și îndrumarea profesorului.

De aceea, tovarășa Uță s-a orientat bine trecînd direct de la instrucțiunile introductive la lucrările curente executate de ucenici, fără a mai efectua demonstrația pentru aceste lucrări, deoarece într-o lecție anterioară se desfășuraseră lucrări practice asupra titrării permanganatului de potasiu, puțin deosebite de lucrările de determinare manganometrică a fierului bivalent ce urmau să fie efectuate acum. Profesora a dat doar unele indicații cu privire la diferențele de metodă ce trebuie luate în considerație în timpul efectuării experienței.

Considerăm că acest procedeu

este recomandabil în toate cazurile similare, întrucît asigură mai mult timp pentru desfășurarea instrucțiunilor curente, ucenicii avînd posibilitatea cea mai largă de a-și forma deprinderile practice.

Ucenicii au trecut la executarea lucrării, fiecare la locul lui individual de muncă, profesora urmînd cu atenție corectitudinea execuției. Ea a cerut ucenicilor care greșiseră să refacă anumite etape ale experienței, în așa fel încît să-și dea singuri seama unde și în ce fel au greșit și să-și corecteze greșeala.

În încheiere profesora a analizat felul cum s-au desfășurat lucrările, scoțînd în evidență pe cele mai bune și arătînd în ce au constat greșelile cele mai frecvente. Ea a atras atenția ucenicilor asupra unor deficiențe cu privire la poziția biuretelor, la modul de turnare a soluțiilor etc.

Calitatea lecției ținute și discuțiile purtate pe marginea ei au adus o contribuție însemnată la conturarea mai precisă a metodelor de desfășurare a lecțiilor practice de laborator.

Aceasta a dovedit că, în general, conținutul și metodică lecțiilor practice de laborator sînt axate pe consolidarea cunoștințelor acumulate la orele de curs teoretic și pe formarea unor temeinice deprinderi practice. Cel mai însemnat element pozitiv relevat cu prilejul acestei lecții și al discuțiilor purtate pe marginea ei este precizarea structurii proprii a lecțiilor de laborator în raport cu lecțiile de predare a cunoștințelor teoretice de chimie, eliminarea paralelismelor și repetărilor inutile în predarea diferitelor cunoștințe.

Ing. ED. CUPFER

Cu sprijinul grupei sindicale

Printre ceilalți factori care contribuie la îmbunătățirea muncii profesionale a cadrelor didactice din școala noastră, o deosebită însemnătate are sprijinul pe care îl acordă învățătorilor și profesorilor grupa sindicală. Aș vrea să vorbesc în aceste rânduri despre felul cum s-a reflectat sprijinul grupei sindicale în propria mea muncă.

Încă din primul trimestru al actualului an școlar a avut loc o constatare de producție menită să ducă la îmbunătățirea stilului de muncă al cadrelor didactice. Discuțiile purtate în această constatare cu privire la felul cum trebuie să se pregătească profesorii, la felul cum trebuie planificată materia pentru anul în curs, ca și la modul de apreciere a pregătirii elevilor m-au ajutat să rezolv numeroase probleme cu caracter general, care se ivesc în permanență în munca la catedră și care sînt cu atât mai însemnate cu cât cel ce le întâlnește are — așa cum e cazul meu — mai puțină vechime și deci mai puțină experiență în munca de pedagog.

Sprijinul grupei sindicale nu s-a limitat însă, bineînțeles, numai la o simplă constatare de producție.

La clasa a V-a și clasa a VII-a întîmpinăm o serie de dificultăți în predarea unor lecții de istorie. Observăm că elevii, și de multe ori chiar cei mai buni și mai sîrguincioși, nu reușeau să asimileze materia predată în ora precedentă, făceau confuzii și nu izbuteau să desprindă esențialul. Imi dădeam seama că vina este a mea, însă nu știam unde greșesc. În urma

inițiativei grupei sindicale de a se organiza schimburi de experiență între profesorii vîrstnici și cei tineri, au asistat la câteva lecții ținute de mine prof. Dan Fot adev, organizatorul grupei sindicale, și prof. Mihai Rusu, directorul școlii. Într-una din aceste lecții, la clasa a VII-a, explicam tocmai războiul de independență națională. Pe lângă faptele esențiale m-am simțit ispășit să le vorbesc amănunțit elevilor despre pacea de la San Stefano și despre Congresul de la Berlin. Tovarășii care au asistat la lecția mi-au atras atenția că tocmai acest abuz de amănunte duce la slaba înțelegere a lecției de către elevi și răpește mult din timpul rezervat pentru fixarea cunoștințelor esențiale. Asistînd la o altă lecție ținută de mine la clasa a VII-a, în care am vorbit despre Revoluția din 1848 în Transilvania, colegii mei mai experimentați mi-au arătat că am trecut cu superficialitate peste problema poziției burgheziei române în cadrul revoluției insistînd în schimb asupra unor chestiuni lipsite de însemnătate. Din discuțiile pe care le-am avut în urma acestor lecții cu tovarășii amintiți mi-am dat seama că prima și cea mai importantă problemă pe care trebuie s-o rezolv este dozarea cunoștințelor predate în raport cu însemnătatea lor și cu capacitatea de înțelegere a elevilor. M-am străduiit ulterior să renunț la elementele de amănunt, mărunte și nesemnificative, care nu făceau altceva decît să îngreuneze lecția și am încercat să mă orientez către problemele cheie, către chesti-

nile care constituiau esențialul. Am reușit astfel să fac expuneri mai concise și mai bine proporționate și să-i ajut pe elevi să înțeleagă cu mai multă ușurință lecțiile predate. Observațiile primite de la profesorii mai vîrstnici care au asistat la orele mele cu prilejul interesanțelor organizate de grupa sindicală m-au ajutat să organizez mai bine momentul fixării cunoștințelor noi și să sistematizez în mod judicios întrebările puse elevilor în cadrul fixării.

Am avut de învățat numeroase lucruri noi și cu prilejul asistențelor făcute de mine la lecțiile unor profesori cu o experiență mai bogată decît a mea. Mi-am dat seama bunăoară că de utilă este imbinarea armonioasă a expunerii verbale cu schematizarea ordonată și logică a lecției pe tablă. Am înțeles ce importanță are — mai ales la lecțiile de istorie — folosirea elementului emotiv, trezirea unei atitudini afective a elevilor față de evenimentele istorice. Această metodă, pe lângă că vine în sprijinul însușirii temeinice a cunoștințelor, contribuie din plin la formarea sentimentelor și convingerilor comuniste.

Am reușit astfel, cu ajutorul grupei sindicale să-mi îmbunătățesc mult munca. Sprijinul grupei sindicale este însă permanent și sint încredințat că, ajutat mai departe, voi reuși să înlătur în mod treptat toate greutatea inerente primilor pași în munca de pedagog.

DAN HULIERA
profesor la Școala nr. 173
din București

Prof. AL. DRĂGOI — Copilul cu caprele (din Expoziția profesorilor de desen, membri ai cercului de artă plastică „Ion Andreescu” din București).

Concursuri pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN TIMIȘOARA anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi de personal didactic:

— 1 post de profesor la disciplina „Tehnologia fabricației locomotivelor și vagoanelor și cazane stabile”. Poz. 2 din statul de funcțiuni, Catedra VI, Material rulant, la Fac. de mecanică.

— 1 post de conferențiar la disciplina „Locomotive și Automotoare electrice și Diesel”. Poz. 3 din statul de funcțiuni, catedra VI, Material rulant, la Fac. de mecanică.

— 1 post de conferențiar la disciplina „Compresoare și mașini frigorifice, Termotehnică și Mașini termice”. Poz. 2 din statul de funcțiuni, catedra III, Termotehnică, la Fac. de Mecanică.

— 1 post de conferențiar la disciplina „Analiză și Matematici speciale, Matematici pentru ingineri”. Poz. 4 din statul de funcțiuni, catedra I, Matematici la Fac. Electrotehnică.

— 1 post de conferențiar la disciplina „Analiza matematică și Algebră, Matematici, capitole speciale”. Poz. 5 din statul de funcțiuni, Catedra I, Matematici, la Fac. de Electrotehnică.

— 1 post de lector la disciplina „Limba franceză”. Poz. 3 din statul de funcțiuni, Catedra de Limbi străine.

— 1 post de asistent la disciplina „Geometrie descriptivă și desen”. Poz. 3 din statul de funcțiuni, Catedra I, Desen în construcții de mașini, la Fac. de Mecanică.

— 1 post de preparator principal la Fac. de Electrotehnică, Catedra II, de Electrotehnică. Poz. 12 din statul de funcțiuni.

— 1 post de șef de laborator la Fac. de Construcții, Catedra IV, de Beton armat. Poz. 7 din statul de funcțiuni.

— 1 post de șef de laborator la Fac. de Mecanică, Catedra VII, de Tehnologie în construcții de mașini. Poz. 16 din statul de funcțiuni.

Cei care doresc să participe la

concurs vor depune în termen de 30 de zile la Rectoratul Institutului politehnic Timișoara, Bul. 30 Decembrie nr. 2, o cerere la care vor anexa următoarele acte: Autobiografia; Copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe tehnice; Copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; Copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; Lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; Certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază; Memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; Certificatul de vechime în muncă pentru cei care concurează la postul de lector.

Orice informație suplimentară se poate obține în fiecare zi la Secretariatul Rectoratului Institutului politehnic din Timișoara, Bul. 30 Decembrie nr. 2, telefon 11-06.

*

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN CLUJ anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi didactice:

1) Facultatea de Mecanică:

— Conferențiar la tehnologia construcției de mașini — Catedra tehnologia construcției de mașini.

— Conferențiar la fizică — catedra de fizică.

— Conferențiar la geometrie descriptivă — Catedra organe de mașini.

— Conferențiar la analiza matematică și matematici speciale — Catedra de matematici.

2) Facultatea de Construcții:

— Conferențiar la clădiri civile, industriale și agricole — Catedra clădiri și tehnologia lucrărilor de construcții.

— Conferențiar la statica construcțiilor — Catedra rezistența materialelor.

Cerșile pentru înscriere la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentei, la rectoratul Institutului politehnic din Cluj, str. Emil Isac nr. 15, însoțite de următoarele acte:

Pentru posturile de profesori și conferențiar: copie legalizată după actul de studii, de doctor sau candidat în științe; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția unde și are funcția de bază; memoriu de activitate didactico-științifică semnat de candidat; autobiografia.

Pentru posturile de șefi de lucrări: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificat de caracterizare a activității profesionale și obștești eliberat de instituția unde și are funcția de bază; certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează; memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografia.

Pot participa la concurs pentru funcția de profesor sau conferențiar și fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiștii de înaltă valoare, cu vechime în producție, care posedă studii superioare de specialitate.

Data la care va avea loc concursul se va comunica ulterior candidaților.

Intensă activitate artistică

Rezultatele frumoase obținute la concursurile anterioare de echipele artistice de amatori ale comitetului sindical local al muncitorilor din învățămînt din orașul Craiova îndeamnă la o atenție pregătire și pentru cel de-al V-lea concurs al C.C.S. Anul acesta, cadrele didactice din Craiova se vor prezenta la concurs cu o echipă de cor, o echipă de teatru și una de teatru de păpuși. Pregătirile sînt în toi, atenție deosebită acordîndu-se repertoriului și bunei organizări a spectacolelor.

Echipa de cor s-a mărit, ajungînd la 100 de persoane, care participă cu regularitate la repetiții. Repertoriul s-a îmbogățit și îmbunătățit mult față de cel din anul precedent. El cuprinde cîntece de masă, patriotice, care oglindesc viața nouă din patria noastră. O atenție deosebită se dă valorificării folclorului local.

Pregătirile au atins un stadiu avansat, ceea ce a permis echipelor să organizeze nume-

roase spectacole pe diferite scene din oraș și chiar la sate. Așa au fost concertele prezentate în fața muncitorilor de la G.A.S. Segarcea și a colectivităților din raionul Balș. Corul a prezentat o serie de spectacole la căminele culturale din orașul Craiova, precum și trei concerte la Teatrul Național.

Echipa de teatru a cadrelor didactice este, de asemenea, bine cunoscută și apreciată de oamenii muncii din Craiova, care au avut ocazia s-o vadă jucînd nu numai cu prilejul concursurilor, ci, mai ales, în numeroasele spectacole date pe scena Teatrului Național. Pentru al V-lea concurs ea a pregătit două piese: „Să fie liniște” de Virgil Puicea, care a fost prezentată cu succes pe scenele unor cluburi muncitorești din oraș și la căminele culturale din raioanele Fîlăși și Balș și „Vinător de zestre”, de Ferenc László. Regia artistică a piesei „Vinător de zestre” este semnată de Nicolae Radu, actor la Teatrul Național din Craiova, care a îndrumat cu dragoste și competență pregătirea spectacolului. Temei-

nia pregătirii echipei de teatru a fost, de altfel, verificată la spectacolele date în zilele de 27, 28 și 29 aprilie a.c. pe scena Teatrului Național din Craiova.

Minuitorii de păpuși ai echipei de teatru a comitetului sindical local sînt la rîndul lor bine cunoscuți și îndrăgiți de micii spectatori din oraș. Păpușarii amatori se vor prezenta la concurs cu piesele „Jepurașul increzului” de Serghei Mihalkov, și „Anicușa și ursuleții”, scrisă de o educatoare din oraș. În perioada pregătirii pentru concurs, teatrul de păpuși a dat mai multe spectacole în diferite școli, la colțul roșu al comitetului sindical, la întreprinderea „Centrul poligrafic” și în câteva comune din apropiere.

Pregătirile muncitorilor din învățămînt pentru concurs se bucură de mult sprijin din partea comitetului sindical local. Artiștii amatori din formațiile înscrise la concurs sînt hotărîți nu numai să reediteze succesele repurtate în trecut, ci și să le întreacă.

N. DONA

Munca cu cartea

• Învățătorii și profesorii din comuna Șag, raionul Timișoara, sînt diluzori fruntași ai cărții. Ei au înțeles în conștință trei sfîșturi de carte: unul la școala populară, altul la sediul gospodăriei agricole colective, iar al treilea la școala elementară de 7 ani.

Sîntal școlii funcționează prin autodiservire. Lîngă ei se află o cutie deschisă în care școlarii, după ce și aleg cartea preferată, depun contravaloarea ei.

Printre profesorii diluzori voluntari de cărți din comuna Șag sînt unii care diluzează cărți și în școlile altor comune ale raionului Timișoara.

Producția — a doua școală

(Urmare din pag. 1-a)

o calificare profesională înaltă duce prin școala muncii în fabrică, în uzină, în mină, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă.

Tot mai mulți dintre elevii școlilor de cultură generală au înțeles să pornească pe acest rodnic drum, orientîndu-se chiar de pe băncile școlii, către activitatea în producție. După practica pe care o efectuează acum, cînd sînt elevi, caracterizarea de „tînăr care abia a absolvit școala” nu va mai fi sinonimă cu totala lipsă de experiență practică, ci va subînțelege o temeinică pregătire pentru viață.

Încă de pe acum mij de tineri din școlile noastre de cultură generală participă activ, prin munca lor, la marea operă de construc-

re a socialismului. Alegerea drumului în viață, problema cea mai importantă care stă în fața celor care în curînd vor termina clasele a VII-a și a XI-a, găsește astfel făgașul celei mai juste rezolvări. Orientîndu-se spre sectoarele muncii productive, spre marile unități industriale sau ale agriculturii socialiste, tinerii care termină școala de 7 ani sau școala medie știu că au deschis oricînd în față, datorită noii hotărîri a partidului și guvernului, calea către o calificare tot mai înaltă prin studiul în învățămîntul mediu și superior seral și fără frecvență. Aceasta este chezașia cea mai sigură că ei vor deveni oameni cu adevărat destoinici, cu un înalt și bogat orizont științific și tehnic, cu o nouă atitudine față de muncă.

Să sprijinim acțiunea de recoltare a florilor de mușețel

Campania de recoltare a florilor de mușețel constituie o acțiune de o mare amploare, de o deosebită însemnătate pentru sănătatea oamenilor muncii și economia națională. Înțelegând însemnătatea ei, multe cadre didactice o sprijină cu entuziasm, organizând recoltarea florilor de mușețel cu ajutorul elevilor, mobilizați de organizațiile U.T.M.

Munca de recoltare este lesnicioasă și copiii iau parte cu drag la ea. Cu miinile lor harnice, școlarii pot strânge cantități destul de mari de flori. De exemplu, elevii de la Școala medie din comuna Tia Mare, raionul Corabia, au cules anul trecut, în numai două zile, 700 kg. flori de mușețel, pe care le au predat cooperativei din sat. Cu banii încasați s-au cumpărat diferite obiecte pentru școală. Școala din comuna Pungina, raionul Cujmir, a recoltat 2.500 kg. flori de mușețel care au fost uscate cu multă grijă, obținându-se 500 kg flori uscate de bună calitate. Din suma de 2.500 lei primită de la cooperativă s-a cumpărat un aparat de radio pentru școală și echipament sportiv pentru elevii culegători. Realizări importante au obținut și numeroase școli din regiunile Timișoara, Iași, Suceava, Pitești, Oradea, etc. Aproape în fiecare raion găsim realizări frumoase în această privință. Astfel școlile din comunele Iacobeni, Dăngeni, Mihălășeni, Ripiceni, Ringhilești și altele din raionul Trușești mobilizează în fiecare an, cu sprijinul organizațiilor U.T.M., sute de elevi care contribuie la recoltarea florilor de mușețel.

Și în anul acesta secțiile de învățământ, împreună cu comitetele regionale U.T.M., îl mobilizează pe elevi, în cadrul acțiunilor patriotice, la acțiunea de recoltare a florilor de mușețel. Este necesar însă ca aceste acțiuni să fie generalizate în toată țara, astfel încât să nu se piardă nici o cantitate, cît de mică, de flori de mușețel.

Trebuie să se aibă în vedere faptul că perioada de înflorire a mușețelului este scurtă, astfel că trebuie luate măsurile pentru a se strânge întreaga recoltă de mușețel în 2-3

săptămâni. Este bine ca școlile să ia de îndată legătură cu unitățile locale ale cooperativei de consum pentru a stabili în mod concret toate detaliile practice privind recoltarea și predarea produsului.

Pentru culegerea unor cantități cît mai mari de flori, unitățile cooperativei de consum pun la dispoziție piepteni speciali pentru recoltare. Acolo unde mușețelul crește mai rar, florile se adună cu mîna.

O deosebită atenție trebuie să acordăm obținerii unui produs de bună calitate, care să păstreze în întregime principiile active. În unele comune, acolo unde sînt centre de achiziție a mușețelului, florile se pot preda în stare proaspătă, îndată după recoltare, curățite însă de buruieni și codițe prea lungi. În alte locuri florile de mușețel trebuie uscate și apoi predate. În cazul cînd florile de mușețel se predau în stare uscată, este

necesar ca după curățirea lor de buruieni și codițe să le întindem imediat după recoltare în straturi foarte subțiri, floare lângă floare, pe hîrțile curate, netîpărită. Mușețelul se poate usca în aer liber sau în poduri acoperite cu tablă sau țigla. O dată întinse, florile nu se mai ating pînă la deplina lor uscare, pentru a nu se fărîmița. Este de o deosebită însemnătate să nu se întindă mușețelul cules în straturi prea groase, pentru a nu se încinge și înnegri.

Prin aceste metode simple și lesne de aplicat putem obține un produs de bună calitate, contribuind astfel la apărarea sănătății oamenilor muncii. În același timp li vom deprinde pe elevi cu valorificarea plantelor medicinale, această mare bogăție a țării noastre.

ION SIRBU
director general și Director
General Pante Medicinale
din Centrococp

Față în față

(Urmare din pag. 1)

zăune negru galben se luptase cu un pîianjen, altă dată a văzut o iacustă — numită călugăriță — cum a prins între ghiare o lăcustă mai mare decît ea și a început să o mînce. Dar cînd a spus să pîsca, pentru a ademini vrăbiile, face din gîtlej ca vrăbiile, lumea a început să-l batjocorească și l-a pus numele de „Minciună”. Părerea că este un zănat și chiar nebun de-a binelea s-a statornicit de cînd, găsind pe drum niște bani, l-a depus jandarmului din comună, care l-a stîlcit în bătaie cînd s-a găsit păgubașul. Niculăiță, înstrăinat de ai săi, urmărit de toată lumea și părăsit de tot ce-i era drag, își face singur seama. Și așa a pierit — urgisit de ceea ce autorul caracterizează în cu-

vinte terite: netrebnicia întocmirii de atunci a lucrurilor — un naturalist, poate un mare naturalist.

În vremea noastră, vremea puterii populare, tocmai pentru a demonstra netrebnicia întocmirii de atunci a lucrurilor, un nou Niculăiță, pionierul Gheorghe Badiu, îl cel mic al unui muncitor de la Intreprinderea „Gaz melan”, stă și el ore întregi la pîndă în pădure și observă captivat înfățișarea și viața păsărilor. Ascunzîndu-se într-un tufiș, în cimitir, a observat și el cum strînciocul aducea pul de păsări morți, îi agăța într-un spin și, după ce putrezeau, ciugulea carnea din el și o da puilor s-o mînce. Pionierul Gheorghe Badiu are acasă porumbel, canari, găini pitice, găini Sussex etc., pe care le îngrijește cu pasiune. Tatăl său l-a ajutat să-și adăpostească păsările în colivii și cotețe, bucurîndu-se ori de cîte ori copilul îi povestește de o nouă descoperire a sa. În cercul tinerilor naturaliști, micul ornitolog (ce frumoasă reabilitare pentru sârmanul Niculăiță, care pe vremea aceea nu agonisea decît porecla „minciună”, „zănatec” sau „nebun” de la cei de o seamă cu el) se bucură de dragostea colegilor săi pentru pasiunea cu care cercetează și studiază viața păsărilor. Profesorii săi îl ajută și îi cultivă cu grijă pasiunea, ca pe o floare prețioasă în rodul căreia sînt îndreptățiți să creadă.

Dacă numai în această împrejurare am pune față în față reaua întocmire a lucrurilor din regimul burghez-mosieresc și grija pînă la urmă a lumii celei noi, lumea socialistă, pentru înflorirea talentelor răscrîte din rîndul fiilor poporului și ar fi destul ca să lăsa la iveală ce lungă cale am străbătut și cît de departe am ajuns în descoperirea și sprijinirea cu toate mijloacele a tuturor forțelor de creație ale poporului, eliberat de sub jugul exploatare și de puterea întunericului. Copiii de azi trăiesc vîrstă fericită cînd fiecare vrednicie e măsurată după prețul ei adevărat și pusă în lumină puternică, pentru a crește și deveni pirogie de mergere înainte a întregii societăți.

Insemnări pe marginea unui grafic

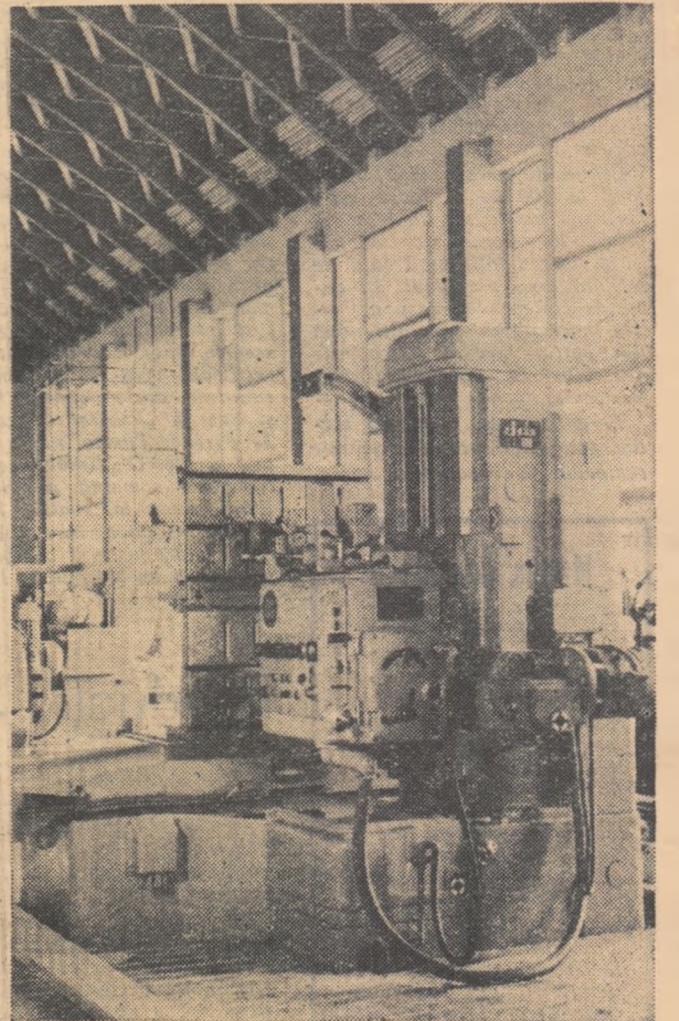
În basmele populare coreene „Celima” este un cal înaripat care parcurge zilnic distanțe uriașe, este simbolul avîntului spre culmi necucerite încă. „Să înaintăm spre socialism cu viteza lui Celima” — a fost chemarea pe care Partidul Muncii din Coreea a adresat-o poporului coreean. Astăzi, „Celima” a devenit în Coreea simbolul uriașului avînt al construcției socialiste. În întreaga țară s-au organizat brigăzi „Celima” după exemplul brigăzilor de muncă comunistă ale tineretului sovietic.

Acest avînt se vedește și în munca școlilor. Graficul alăturat, pe care-l reproducem după „Gazeta pedagogilor” din R.P.D. Coreeană, întrușchipează foarte sugestiv progresele mari obținute în domeniul generalizării învățămîntului de 7 ani în țară. An de an învățămîntul și baza sa materială au luat o tot mai mare dezvoltare. În anii școlari trecuți s-au obținut succese importante în generalizarea învățămîntului de 7 ani. În anul 1957 — așa cum arată graficul — au fost cuprinși în clasa a V-a 92,2 la sută din absolvenții clasei a IV-a. În anul 1958, ca urmare a legii votate de Adunarea Populară a R.P.D. Coreene, învățămîntul de 7 ani a devenit general și obligatoriu. După cum se vede în grafic, în clasa a V-a au fost cuprinși nu numai toți absolvenții clasei a IV-a, dar și un mare număr de absolvenți rămași neșcolarizați din anii trecuți, procentajul ridicîndu-se la 108,2 la sută. Toate acestea trebuie privite în comparație cu situația care exista în țară în 1944, cînd numai 2 la sută din absolvenți se puteau înscrie în clasa a V-a.

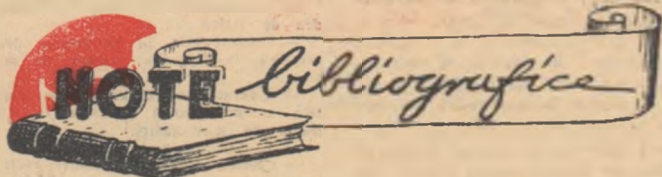
În R.P.D. Coreeană a crescut mult și rețeaua școlilor medii și profesionale. Astăzi numărul școlilor medii este de 37 de ori mai mare decît în anul 1944. Totodată s-a dezvoltat învățămîntul superior. În prezent funcționează 22 institute de învățămînt superior. Pentru adulți a fost creată o rețea largă de școli medii serale în uzine, cooperative agricole de producție și cooperative de pescari. Sute de mii de muncitori și țărani își ridică nivelul profesional în cadrul unor cursuri speciale.

În R.P.D. Coreeană se creează condiții tot mai bune de învățatură viitorului muncitor, viitorului țăran, viitorului intelectual. Ca legendarul „Celima”, învățămîntul coreean înaintea spre culmi, spre cele mai înalte culmi ale științei și culturii.

Expoziția construcției economice a Republicii Populare Chineze

Freză de copiat, comandată electronic, prezentată la Expoziția construcției economice a Republicii Populare Chineze, care se deschide în Capitală.

Revista de pedagogie

Nr. 2/1959 martie-aprile
are următorul cuprins:

Holărirea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior

• • • Construirea desăvîșită a comunismului și sarcinile muncii de educație

• • • Pentru formarea noii intelectualități devotate cauzei poporului

GH. GOIAN: Elementele constitutive ale procesului de învățămînt și tipologia lecției

STELA POPESCU: Pregătirea profesorului pentru un sistem de lecții

G. BELDESCU: Cum rezolvă elevii ortografia cuvintelor rostite împreună

C. PUFAN: Contribuția procesului de învățămînt la dezvoltarea intereselor elevului surdo-mut

ELENA CHIRIAC: Unele aspecte ale muncii independente

a elevilor la aritmetică în clasa I

C. M. ȘTEFANESCU: Dezvoltarea interesului pentru tehnica înaintată la ucenicii școlii profesionale „Semănătoarea”

V. CARAVAN și P. DABIJA: Munca pe lotul școlar a viitorilor învățători

M. TIMOFTE și L. GHIVIRIGA: Etapele muncii de cercetare

T. SPERDEA: Cîteva aspecte de realizare a legăturii dintre școală și producție

SOFIA ANGHEL: Despre rolul organizațiilor de comsomol și pionieri în educarea comunistă a elevilor

I. GABREA: Organizarea învățămîntului public în Republica Democrată Vietnam

FLORICA OȘLOBEANU: Manualul de fizică pentru clasa a VI-a

DIDINA BARBULESCU: „L. N. Tolstol despre educație și învățămînt”

E. J.: Revista învățămîntului superior din R.P.U.